

تأثیر عصاره الکلی میوه چریش (*Melia indica* L.) و زیتون تلخ (*Melia azedarach* L.)

بر شاخص‌های باروری موش صحرائی

مهناز خانوی (Ph.D.)^۱، عباس حاجی آخوندی (Ph.D.)^۱، حمیدرضا صادقی پور رودسری (Ph.D.)^۲، محسن وثوقی (Ph.D.)^۳، روح‌الله اربابی (Ph.D.)^۱

- ۱- گروه فارماکولوژی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران.
- ۲- گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران.
- ۳- گروه شیمی دارویی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: افزایش سریع و نگران‌کننده جمعیت در جهان از یک سو و عوارض متعدد داروهای پیشگیری از بارداری در خانمها از سوی دیگر، تحقیقات جدید را جهت دستیابی و تولید داروهای ضد باروری مردان هدایت می‌کند. یکی از مواردی که در چند دهه اخیر در مورد آن مطالعات فراوانی انجام شده است ترکیبات موجود در عصاره حاصل از میوه و برگ درخت *Melia indica* یا *Neem* بوده که نتیجه بسیار خوبی از آن حاصل شده است. این گیاه، بومی کشور هند بوده و تحقیقات بسیار زیادی در مورد اثرات ضد باروری، اسپرم‌کشی، ضد قارچی و ضد دیابتی آن انجام شده است. لذا با توجه به وفور رویش *Neem* در جنوب ایران و وجود گونه مشابه، مختص شمال کشور به نام زیتون تلخ (*Melia azedarach*) و نظر به گزارشات متعدد اثرات میوه چریش بر شاخص‌های باروری، هدف از این مطالعه بررسی اثرات ضد باروری عصاره میوه این دو گونه گیاه در موش‌های صحرائی نر است.

روش بررسی: دوگونه مورد بررسی در این طرح، چریش با نام علمی *Melia indica* جمع‌آوری شده از بندر عباس و زیتون تلخ با نام علمی *Melia azedarach* جمع‌آوری شده از گرگان و از خانواده *Meliaceae* می‌باشد. پس از جمع‌آوری و شناسایی گیاهان فوق، به روش پرکوله از میوه آنها عصاره هیدروالکلی گرفته شد و عصاره حاصله پس از تغلیظ با دوزهای 50 mg/kg و 150 mg/kg به طور زیر جلدی (SC) به مدت ۶۰ روز به موش‌های صحرائی نر (Rat) ۶۵-۵۵ روزه‌ای تزریق گردید که در حیوانخانه دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران در شرایط ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی و در دمای 22°C نگهداری می‌شدند. گروه شاهد هم شامل موش‌هایی بود که در طی همین مدت سرم فیزیولوژی (N.S) دریافت می‌کردند. ارزیابی شاخص‌های باروری از قبیل درصد تحرک اسپرم، درصد اسپرم‌های زنده، ذخیره اپیدیمی اسپرم (ESR)، تولید روزانه اسپرم (DSP)، نسبت وزن بیضه به کل بدن (GSI) و میزان باروری انجام گرفت. ارزیابی آماری با استفاده از آزمون‌های آنالیز واریانس ANOVA و با استفاده از نرم افزار Prism انجام گرفت و حد خطای $p < 0.05$ به عنوان اختلاف معنی‌دار پذیرفته شد.

نتایج: نتایج حاصل از بررسی میزان درصد تحرک اسپرمها بین گروه شاهد و گروه عصاره چریش با دوز 150 mg/kg اختلاف معنی‌داری ($p < 0.01$) با گروه شاهد و عصاره زیتون تلخ با دوزهای 50 mg/kg و 150 mg/kg نیز به ترتیب اختلاف معنی‌داری (به ترتیب $p < 0.01$ و $p < 0.05$) داشتند. با توجه به نتایج حاصل از بررسی تولید روزانه اسپرم توسط بیضه (برحسب گرم) بین گروه شاهد و عصاره زیتون تلخ با دوز 150 mg/kg اختلاف معنی‌داری ($p < 0.05$) مشاهده گردید. از نظر میزان باروری موش‌های نر، بین گروه شاهد و عصاره چریش با دوز 50 mg/kg اختلاف معنی‌داری ($p < 0.05$) وجود داشت و بین گروه شاهد و دوزهای 50 mg/kg و 150 mg/kg زیتون تلخ هر کدام اختلاف معنی‌داری ($p < 0.01$) دیده شد. بنابراین، مطالعه فوق بیانگر کاهش میزان شاخص‌های باروری در گروه مصرف‌کننده عصاره چریش ($p < 0.05$) و عصاره زیتون تلخ ($p < 0.01$) می‌باشد.

نتیجه‌گیری: نتایج این تحقیق تغییرات معنی‌داری را در کاهش میزان شاخص‌های باروری به ویژه در گروه دریافت‌کننده عصاره زیتون تلخ نشان داد. با توجه به ارزش ویژه چریش هند در اروپا و آمریکا به دلیل اثرات درمانی متعدد و وجود فرمولاسیون‌های دارویی مختلف آن در بازارهای جهانی، این دو گیاه قابل مطالعه و بررسی همه جانبه بوده و ارزش معرفی و سیعتر به جهانیان به عنوان ترکیباتی با اثرات احتمالی ضد باروری مردانه را دارند.

کلید واژگان: چریش، زیتون تلخ، پیشگیری از باروری، موش صحرائی، عصاره میوه، اندکس‌های باروری، پیشگیری از باروری مردان، نیم، اسپرم، اسپرماتوزن.

مسئول مکاتبه: دکتر عباس حاجی آخوندی، گروه فارماکولوژی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران،

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵/۶۴۵۱، تهران، ایران.

پست الکترونیک: abbbadji@sina.tums.ac.ir

زمینه و هدف

افزایش بی‌رویه جمعیت یکی از مشکلات کشورهای در حال توسعه می‌باشد و رشد فزاینده جمعیت برنامه‌ریزی در امور اقتصادی- اجتماعی و آموزشی را با مشکلاتی مواجه کرده است. کنترل جمعیت یکی از اهداف مهم در جهان امروز به حساب می‌آید و برنامه‌ریزی خانواده‌ها با استفاده از روش‌های پیشگیری مناسب دارای اهمیت ویژه‌ای می‌باشد. با توجه به عوارض جانبی متعدد داروهای ضد بارداری خوراکی شیمیایی موجود در بازار دارویی ایران و جهان (۱) و تمایل عموم مردم به مصرف داروهای گیاهی به دلیل عوارض کمتر، مطالعه روی گیاهان دارای اثرات ضد باروری ارزشمند می‌باشد.

یکی از گیاهان معروف در این زمینه که فرمولاسیون‌های^۱ متعددی از آن در بازار دارویی جهان موجود است چریش^۲ با نام علمی *Melia indica* است که بومی کشور هند می‌باشد (۳،۲) این گیاه در جنوب ایران به عنوان یک گیاه زینتی به وفور یافت می‌شود. همچنین گونه دیگری از این گیاه به نام زیتون تلخ^۳ در شمال کشور به صورت بومی وجود دارد.

دو گیاه مذکور از تیره *Meliaceae* و راسته *Terebinthales* می‌باشند. تیره *Meliaceae* شامل ۴۵ جنس و بیش از ۷۵۰ گونه به صورت درخت و یا درختچه‌هایی است که در نواحی گرمسیری می‌رویند. این تیره در ایران فقط دارای یک جنس به نام *Melia* می‌باشد که دوگونه چریش و زیتون تلخ، تنها گونه‌های شناخته شده موجود آن در کشور می‌باشند (۴،۲).

زیتون تلخ با نام علمی *Melia azedarach L.* درختی است با ارتفاع ۱۵-۱۰ متر که بومی نواحی هیمالیا می‌باشد؛ ولی در شمال کشور و جنگل‌های ساحلی دریای خزر، از لاهیجان و رامسر تا مازندران و میاندره

گرگان انتشار دارد و در اطراف منازل روستایی دیده می‌شود و در بعضی باغها نیز به عنوان زینتی کاشته می‌شود (۶،۵).

آخرین پوسته ریشه درخت فعال‌ترین قسمت برای اهداف پزشکی و دارویی است. در طب سنتی غرب، گلها و برگچه‌های این درخت به طور موضعی برای درمان سردردهای عصبی استفاده می‌شوند و خمیر میوه و مرهم گلها برای از بین بردن شپش، سایر انگلها و جوش‌های سر به کار می‌روند. پوست درخت ضد کرم بوده در دوزهای بالا تهوع آور می‌باشد. میوه آن با طعمی شبیه ساخارین برای درمان جذام و سل غدد لنفاوی به کار می‌رود. با شکستن دانه‌ها، روغنی از آن به دست می‌آید که علاوه بر خاصیت ضد باروری و ضد انگلی به عنوان درمان موضعی عفونت‌های مفصل و زخم‌های مقاوم مفید می‌باشد (۳).

چریش با نام علمی *Melia indica L.* درختی است با ارتفاع ۳۰-۱۵m که قطر ساقه آن حدود ۹۰-۳۰cm می‌باشد. این درخت بومی جنوب آسیا بوده و در هندوستان، پاکستان، سری لانکا، تایلند، مالزی و اندونزی پراکنده می‌باشد. در ایران نیز در نواحی گرمسیری جنوب کشور، از جمله بندر عباس و چابهار می‌روید (۶). همچنین این گیاه به صورت کشت شده در نواحی شمال غربی ایران و دشت مغان نیز کشت داده می‌شود (۷).

پوست درخت چریش در طب سنتی هند و چین برای درمان تب و گوشت میوه آن به عنوان داروی تقویتی استفاده می‌شود. هسته‌های چریش وقتی زیر آسیاب خرد و فشرده می‌شوند ۵۰-۴۰٪ روغن تولید می‌کنند که به عنوان ضد عفونی‌کننده زخم حیوانات، دافع حشرات، قارچ کش و نیز در لوازم آرایشی- بهداشتی استفاده می‌شود. پوست درخت، ایجاد کننده انقباض تونیک عضلانی است و برگچه‌های آن برای درمان تورم غدد لنفاوی و تاول مفید است (۳).

1- Formulation

2- Neem

3- *Melia azedarach* or Persian Lilac

موجب جلب نظر سایر محققین ایرانی به این گیاه شده است. با توجه به اینکه چریش رویش یافته در جنوب و زیتون تلخ بومی شمال ایران تاکنون مورد مطالعه فراوان قرار نگرفته‌اند و نظر به ارزش فراوان این گیاهان به دلایل فوق، این مطالعه به بررسی اثر ضد باروری عصاره میوه این دو گونه گیاه رویش یافته در ایران روی موش‌های صحرایی نر پرداخته است.

روش بررسی

تحقیقات صورت گرفته در این مطالعه براساس پروتکل شماره MB-50 سازمان جهانی بهداشت انجام پذیرفته است (۱۹).

عصاره گیری: در این تحقیق میوه چریش در شهریور ماه ۱۳۸۲ از شهر بندرعباس، استان هرمزگان و میوه زیتون تلخ در آذرماه سال ۱۳۸۳ از جنگل‌های اطراف شهر گرگان، استان گلستان جمع‌آوری گردید. نمونه‌های هرباریومی جهت شناسایی، کدگذاری و نگهداری به هرباریوم دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران تحویل گردیدند (چریش با شماره THE 6640 و زیتون تلخ با شماره THE 6641).

میوه‌ها در مجاورت هوا و دور از نور مستقیم خورشید خشک گردیدند. سپس دو کیلوگرم از هر یک از نمونه‌ها توسط دستگاه آسیاب نیمه صنعتی به خوبی خرد و به پرکولاتور منتقل گردید. عمل استخراج عصاره بوسیله اتانول ۸۵٪، چهار مرتبه و هر بار به کمک ۳ لیتر حلال، به مدت یک ماه برای هر یک از نمونه‌ها انجام گردید. به کمک دستگاه چرخان تقطیر در خلاء (Buchi, Germany) مدل RE 120، عصاره‌های حاصل تغلیظ و تا زمان انجام آزمایش در ظروف تیره و دربسته، در یخچال نگهداری گردیدند.

مواد و وسایل: مواد و وسایل مورد استفاده در این تحقیق به شرح زیر می‌باشد:

تحقیقات علمی انجام شده نشانگر آن است که روغن میوه چریش اثر اسپرم‌کشی دارد و فرم‌های دارویی واژینال آن برای پیشگیری از بارداری استفاده می‌شود (۸-۱۳). پودر خشک برگ چریش روی کیسه منی اثر داشته و در تحقیقات Kasutri و همکاران اثر آنتی‌آندروژنی برگ‌های چریش مشاهده شده است (۱۴).

چریش روی سیستم ایمنی اثر داشته و موجب افزایش PMN^۱، افزایش فعالیت ماکروفاژها و سلول‌های Th_۱، تکثیر لنفوسیتها، افزایش لکوسیت‌های، دارای مارکر CD_۴ و CD_۸ گردیده و از طرف دیگر موجب تولید TNF α و TNF γ هم می‌شود (۱۵). روغن چریش به عنوان تحریک‌کننده غیراختصاصی سیستم ایمنی، به واسطه تغییرات میتوژنیک و آنتی‌ژنیک عمل می‌کند و فعالیت اختصاصی آن روی سلول‌های واسطه ایمنی صورت می‌گیرد. همچنین عصاره برگ آن با اثر روی سلول‌های ایمنی باعث افزایش تیتراژ IgM و IgG می‌شود (۱۶).

مطالعات متعددی در زمینه اثرات ممانعت‌کننده میوه چریش و زیتون تلخ بر روند بلوغ فولیکول‌های تخمدان موش صحرایی انجام شده که نشانگر اثر بازدارنده قابل توجه این دو گیاه بر باروری موش صحرایی ماده می‌باشد (۱۷، ۱۸). در ایران نیز مطالعه جامعی بر روی عصاره اتانولی میوه چریش منطقه دشت مغان انجام شده است که بیانگر اثرات مناسب این عصاره بر کاهش اسپرم در سلول‌های اپیدیدیم می‌باشد (۷).

با توجه به گزارش‌های متعدد اثرات ضد باروری گیاه چریش روی حیوانات مختلف با مکانیزم‌های متعدد از جمله اسپرم‌کشی، مهار تخمک‌گذاری و ممانعت‌کردن از جایگزینی جنین در هفته‌های نخستین بارداری (۸-۱۳) و مطالعات انجام شده در ایران مبنی بر اثرات کاهنده اسپرم عصاره اتانولی میوه M. indica (۷)،

نمونه‌گیری: ۲۴ ساعت بعد از آخرین تجویز ۶۰ روزه دارو، ۳ حیوان از هر گروه به طور تصادفی انتخاب شدند و هر کدام با ۳ موش ماده جوان و بالغ به مدت ۱۲ روز برای جفت‌گیری هم قفس گردیدند تا توانایی باروری موش‌های نر بررسی شود^۳. سپس موش‌های باقیمانده از هر گروه بعد از وزن شدن بوسیله گیوتین کشته شدند و خون آنها در لوله آزمایش جهت تعیین تستوسترون جمع‌آوری گردید. در مرحله بعد شکم حیوان باز شد و اندام‌های تناسلی جهت بررسی شاخص‌هایی که در زیر به آنها پرداخته خواهد شد خارج گردید. این شاخصها از منابع معتبر انتخاب شدند و در این تحقیق مورد ارزیابی قرار گرفتند (۲۰).

الف) بررسی تغییرات وزن بدن: باتوجه به اینکه میزان وزن موش‌های صحرایی یکی از شاخص‌های مهم در ارتباط با سلامتی حیوان می‌باشد، جهت بررسی اثرات احتمالی عصاره‌های مورد مصرف بر روندهای متابولیکی و یا ایجاد عارضه و نقص در روند رشد حیوان موش‌های هر گروه به طور منظم و روزانه توزین شدند و وزن آنها ثبت گردید تا وزن موش‌های هر گروه نسبت به گروه شاهد مقایسه شود.

ب) بررسی تغییرات وزن اپیدیدیم: به منظور بررسی اثرات احتمالی عصاره بر وزن اپیدیدیم، هر دو اپیدیدیم حیوان از بدن خارج و قطعات آن در سرم فیزیولوژی 37°C و در محیط انکوباتور غوطه‌ور شد. پس از خروج اسپرمها، قطعات اپیدیدیم توزین شد.

ج) بررسی تغییرات وزنی بیضه‌ها نسبت به وزن بدن (GSI): برای بررسی اثرات احتمالی عصاره بر وزن بیضه‌ها، هر دو بیضه حیوان خارج و درصد نسبت وزن دو بیضه به کل وزن حیوان محاسبه شد.

د) تعیین درصد تحرک اسپرماتوزوئیدها: هر دو وازودفران در 5ml محلول سرم فیزیولوژی 37°C به قطعات

موش صحرایی نر و ماده نژاد ویستار^۱ خریداری شده از انستیتو پاستور ایران، پروپیلن گلیکول، NaCl، اتانول و رنگ ائوزین-نگروزین (Merck, Germany)، میکروسکوپ نوری (Zeise, Germany)، دستگاه چرخان تقطیر در خلاء و کیت رادیوایمونواسی (DRG, Germany).

حیوانات: از تعداد ۶۰ موش صحرایی نر بالغ و تعداد ۵۴ موش ماده بالغ از نژاد Wistar با محدوده وزنی $300\text{g} - 250\text{g}$ و سن حدود ۶۵-۵۵ روز که قدرت باروری آنها به اثبات رسیده بود جهت انجام این تحقیق استفاده گردید. حیوانات در محل حیوانخانه دانشکده داروسازی تحت شرایط استاندارد دمایی $22 \pm 2^{\circ}\text{C}$ ، سیکل روشنایی/ تاریکی ۱۲ ساعته و دسترسی آزاد به آب و غذا به مدت چهار هفته نگهداری شدند.

گروه بندی حیوانات: تعداد ۶۰ موش نر که توانایی باروری آنها تأیید گردیده بود، به طور تصادفی به ۶ گروه ده تایی به شرح زیر تقسیم شدند:

گروه الف-شامل: ۱- گروه کنترل که 1ml/kg پروپیلن گلیکول به مدت ۶۰ روز از راه تزریق زیر جلدی (SC)^۲ دریافت کردند. ۲- گروه دوم که به میزان 50mg/kg عصاره میوه چریش جنوب به مدت ۶۰ روز از طریق تزریق زیرجلدی دریافت کردند. ۳- گروه سوم که به مقدار 150mg/kg عصاره میوه چریش جنوب به مدت ۶۰ روز از طریق زیرجلدی دریافت کردند.

گروه ب-شامل: ۱- گروه شاهد که 1ml/kg نرمالین سالین ۰/۹٪ به مدت ۶۰ روز از طریق زیرجلدی دریافت کردند. ۲- گروهی که عصاره میوه زیتون تلخ شمال به مقدار 50mg/kg به مدت ۶۰ روز از طریق تزریق زیرجلدی دریافت کردند. ۳- گروهی که عصاره میوه زیتون تلخ شمال به مقدار 150mg/kg به مدت ۶۰ روز از طریق تزریق زیرجلدی دریافت کردند.

3- Mating test

4- Gonadosomatic Index

5- Motility

1- Wistar

2- Subcutaneous

(ح) اندازه‌گیری تستوسترون سرم: جهت تعیین غلظت تستوسترون، خون جمع‌آوری شده در لوله آزمایش برای مدت ۲۴ ساعت در یخچال قرار داده شد. سپس نمونه به دستگاه سانتریفوژ انتقال داده شده با سرعت ۲۰۰۰ دور در دقیقه و به مدت ۲۰ دقیقه، عمل جداسازی سرم انجام شد. برای تعیین تستوسترون سرم، از روش رادیوایمونواسی (RIA)^۴ استفاده گردید.

(ط) بررسی میزان باروری موش‌های نر^۵: در هر مرحله یک موش نر با ۳ موش ماده جوان و بالغ به مدت ۱۲ روز هم قفس گردیدند. بعد از گذشت این مدت موش‌های ماده جدا شدند و پس از ۱۲-۱۰ روز و کشتن آنها، با استفاده از لوپ نسبت تعداد جنین‌های موجود در رحم بر تعداد جسم‌های زرد موجود در تخمدان محاسبه گردید.

محاسبات آماری: ارزیابی آماری جهت بررسی اختلافات بین گروه‌های مورد و کنترل، با استفاده از آزمون‌های آماری آنالیز واریانس و Newman-Keuls post-hoc و با استفاده از نرم افزار Prism انجام گرفت و حد خطای $p < 0.05$ به عنوان اختلاف معنی‌دار پذیرفته شد.

نتایج

در جدول ۱ نتایج حاصل از بررسی تأثیر عصاره میوه چریش (جنوب) و زیتون تلخ (شمال) بر شاخص‌های باروری در موش صحرایی نر، خلاصه شده است.

(الف) اثر بر وزن بدن و نسبت وزنی بیضه‌ها بر وزن بدن (GSI): با توجه به نتایج حاصله، اختلاف معنی‌داری بین گروه کنترل و عصاره‌های گیاهی در هر یک از دو پارامتر فوق دیده نشد.

(ب) اثر بر میزان تحرک اسپرم‌ها: نتایج بدست آمده از بررسی میزان تحرک اسپرم‌ها نشانگر آن بود که درصد تحرک اسپرم‌ها بین گروه شاهد و گروه تحت تزریق عصاره چریش جنوب در غلظت 50 mg/kg با $p < 0.05$ و

کوچک بریده شده و به آرامی تکان داده شد تا اسپرم‌های موجود در محلول شناور شوند. در بررسی میکروسکوپی نمونه‌ها با بزرگنمایی $\times 40$ درصد اسپرم‌های متحرک نسبت به کل تعداد اسپرم‌های موجود در میدان دید طی ۱۰ مرتبه محاسبه گردید.

(ه) تعیین درصد اسپرماتوزوئیدهای زنده^۱: به کمک رنگ ائوزین-نگروزین و یک قطره از سوسپانسیون اسپرمی تهیه شده در مراحل فوق، اسمیر تهیه گردید. نظر به جذب رنگ توسط سیتوپلاسم سلول‌های مرده، گسترش تهیه شده با استفاده از میکروسکوپ نوری و بزرگنمایی $\times 40$ مورد بررسی واقع شد و درصد اسپرم‌های زنده نسبت به تعداد کل اسپرم‌های موجود در میدان دید طی ۱۰ مرتبه محاسبه گردید.

(و) تعیین میزان نخیره اسپرمی اپیدیدیم (ESR)^۲: اپیدیدیم رت نر در 20 ml محلول سرم فیزیولوژیک 37°C خرد و به مدت ۲۰ دقیقه در گرمخانه 37°C قرار داده شد. پس از همگن کردن نمونه، قطره‌ای از این سوسپانسیون اسپرمی روی لام توما قرار گرفت و بعد از گذشت ۲ دقیقه، با بزرگنمایی $\times 40$ عمل شمارش برای هر نمونه انجام گردید. تعداد اسپرم‌ها در هر گرم اپیدیدیم طی ۶ مرتبه محاسبه گردید (۲۱).

(ز) تعیین میزان تولید روزانه اسپرم توسط بیضه‌ها (DSP)^۳: از مایع حاصل از هموژنیزه شدن بیضه‌ها رقت یک دهم تهیه و قطره‌ای از محلول حاصل بر روی لام نئوبار قرار داده شد. آنگاه بوسیله میکروسکوپ نوری و با بزرگنمایی $\times 40$ تعداد اسپرم‌ها شمارش گردید. چون در موش صحرایی نر رشد اسپرماتوزوئیدها تقریباً $6/3$ روز در حین اسپرماتوزونز طول می‌کشد، بنابراین پس از محاسبه تعداد کل اسپرماتوزوئیدها، آنرا بر عدد $6/3$ تقسیم کرده تا میزان تولید در یک روز بدست آید.

- 1- Viability
- 2- Epididymal Sperm Reserves
- 3- Daily Sperm Production

- 4- Radioimmunoassay
- 5- Fertility

جدول ۱- اثر عصاره میوه چریش و زیتون تلخ (۱۵۰ و ۵۰ mg/kg) بر شاخص‌های باروری موش‌های صحرایی نر

شاخصهای باروری								
گروهها	تفاوت وزن بدن (g)	میزان تولید روزانه اسپرم توسط بیضه GSI	تحریک (%)	Viability (%)	میزان نخیره اسپرمی اپیدیدیم ESR/g (million)	تولید روزانه اسپرم به ازای هر گرم از وزن DSP/g.t (million)	تستوسترون (ng/dl)	میزان باروری (%)
شاهد (چریش)	۹/۰۰±۶/۶۶	۰/۹۰±۰/۰۲	۸۲/۵۷±۲/۶۲	۸۴/۴۰±۲/۹۷	۳۲۹/۶۰±۴۹/۲۴	۱۰/۰۸±۱/۱۱	۱۰۶/۰۰±۱۷/۷۸	۸۱/۵۰±۳/۴۰
عصاره چریش (۵۰ mg/kg)	۶/۸۹±۱/۹۴	۰/۸۴±۰/۰۵	۵۲/۹۲±۳/۵۷	۵۸/۴۶±۳/۱۷	۲۴۷/۶۴±۵۰/۱۷	۸/۵۱±۱/۶۱	۱۲۹/۳۳±۵۲/۶۲	۳۹/۱۱±۱۱/۳۱
عصاره چریش (۱۵۰ mg/kg)	۴/۵۶±۱/۲۱	۰/۸۷±۰/۰۹	۳۶/۷۰±۸/۱۰	۴۲/۹۹±۸/۶۱	۲۲۱/۸۲±۵۲/۴۶	۵/۹۱±۱/۲۷	۱۲۴/۵۶±۶۰/۱۶۷	۵۶/۵۰±۱۴/۶۴
شاهد (زیتون تلخ)	۲۴/۰۰±۳/۷۹	۱/۱۳±۰/۰۲	۷۱/۲۰±۱/۳۳	۷۳/۱۸±۱/۳۱	۴۲۴/۵۰±۲۴/۹۷	۱۰/۳۹±۰/۷۱	۱۱۰/۳۳±۱۱/۶۷	۶۰/۰۸±۱۲/۴۶
عصاره زیتون تلخ (۵۰ mg/kg)	۱۱/۱۱±۲/۴۲	۱/۰۸±۰/۰۳	۵۹/۲۷±۱/۲۹	۶۱/۱۱±۱/۰۵	۳۱۰/۹۰±۸۰/۰۶	۸/۵۳±۰/۷۹	۶۷/۰۰±۲۰/۳۳	۷/۶۴±۱/۶۴
عصاره زیتون تلخ (۱۵۰ mg/kg)	۱۱/۳۸±۶/۰۴	۱/۰۱±۰/۰۵	۶۳/۲۹±۱/۹۶	۶۶/۳۲±۲/۳۴	۳۷۰/۷۵±۵۰/۴۷	۶/۶۱±۰/۶۲	۸۱/۲۵±۳۰/۰۱	۱۳/۸۹±۹/۲۹

* p<0.05, **p<0.01, *** Not Significant

گردید. بین گروه‌های دیگر با شاهد و حلال اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید.

(و) اثر بر میزان باروری موش‌های نر: با توجه به نتایج حاصل از این آزمون اختلاف معنی‌داری بین گروه شاهد و عصاره چریش با دوز ۵۰ mg/kg اختلاف معنی‌داری با p<۰/۰۵ وجود داشت و بین گروه شاهد و عصاره‌های زیتون تلخ هر کدام اختلاف معنی‌داری با p<۰/۰۱ دیده شد.

(ز) اثر بر میزان تستوسترون سرم: نتایج حاصل از اندازه‌گیری مقدار تستوسترون سرم نشان داد که هیچگونه اختلاف معنی‌داری بین گروه شاهد و حلال و همچنین بین گروه شاهد و عصاره‌های گیاهی وجود ندارد.

بحث

نتایج حاصل از آزمایشات مختلف در این مطالعه، بیانگر تأثیر عصاره‌های حاصل از میوه درخت چریش جنوب و به ویژه زیتون تلخ شمال بر فرآیند باروری در موش صحرایی نر می‌باشد.

با توجه به کاهش اختلاف وزن در تمامی گروه‌های دریافت‌کننده عصاره، می‌توان نتیجه گرفت که عصاره‌های تهیه شده در مقادیر تجویز شده در این

با مقدار ۱۵۰ mg/kg با p<۰/۰۱ اختلاف معنی‌داری وجود دارد. همچنین عصاره زیتون تلخ نیز به مقدار ۵۰ mg/kg و ۱۵۰ mg/kg به ترتیب اختلاف معنی‌داری با p<۰/۰۱ و p<۰/۰۵ داشتند.

(ج) اثر بر قابلیت زنده ماندن اسپرمها: نتایج حاصل از بررسی قابلیت زنده ماندن اسپرمها نشان داد که درصد اسپرم‌های زنده بین دو گروه شاهد و عصاره چریش با دوز ۵۰ mg/kg و ۱۵۰ mg/kg به ترتیب اختلاف معنی‌داری با p<۰/۰۵ و p<۰/۰۱ و بین گروه شاهد و عصاره زیتون تلخ با دوز ۵۰ mg/kg و ۱۵۰ mg/kg به ترتیب اختلاف معنی‌داری با p<۰/۰۱ و p<۰/۰۵ وجود دارد.

(د) اثر بر میزان نخیره اسپرمی اپیدیدیم (ESR/g): با توجه به نتایج حاصل، در میزان نخیره اسپرمی اپیدیدیم (برحسب گرم) بین گروه‌های شاهد و عصاره‌های گیاهی اختلاف معنی‌داری دیده نشد.

(ه) اثر بر میزان تولید روزانه اسپرم به ازاء هر گرم از وزن آن (DSP/gt): با توجه به نتایج حاصل از بررسی تولید روزانه اسپرم توسط بیضه (برحسب گرم در هر روز) اختلاف معنی‌داری بین گروه شاهد و حلال مشاهده نشد، ولی بین گروه شاهد و عصاره زیتون تلخ با دوز ۱۵۰ mg/kg اختلاف معنی‌داری با p<۰/۰۵ مشاهده

تحقیق، در روند متابولیسم عمومی بدن تأثیر داشته است. به طوری که افزایش وزن موش‌های دریافت‌کننده چریش جنوب با دوز 150 mg/kg و عصاره‌های زیتون تلخ نسبت به گروه‌های شاهد کاهش یافته است؛ ولی در مطالعات ماکروسکوپی هیچگونه تغییری در وضعیت احشاء مشاهده نگردید.

مطالعات Raji و همکاران در سال ۲۰۰۳ نشان داد که تزریق داخل صفاقی عصاره چریش به مدت ۱۰ هفته و به میزان 150 mg/kg ، باعث کاهش قابل ملاحظه‌ای در وزن بیضه‌ها، اپیدیدیم، سمینال و زیکول، تعداد اسپرم، قابلیت زنده ماندن^۱، تستوسترون، LH و باروری شده بود که این تغییرات با بزرگ شدن اندازه غده آدرنال و ثابت ماندن میزان FSH همراه بود (۲۲).

در مطالعه حاضر گروه‌های دریافت‌کننده عصاره، کاهش معنی‌داری در GSI نداشتند؛ که باتوجه به کاهش وزن بدن و کاهش وزن اپیدیدیمها این امر طبیعی می‌باشد. میزان تحرک و قابلیت زنده ماندن اسپرمها در هر دو عصاره چریش جنوب و زیتون تلخ شمال کاهش معنی‌داری نسبت به شاهد داشتند. با توجه به اینکه هرگونه تغییر در عملکرد سلول‌های اپیدیدیم می‌تواند باعث تغییراتی در این دو شاخص گردد لذا به نظر می‌رسد این دو عصاره سبب اختلال در عملکرد ترشحاتی و جذبی اپیدیدیم و اختلال در بلوغ اسپرمها گردیده باشد (۲۳-۲۵).

Capi و همکاران در سال ۱۹۸۵ نشان دادند که عصاره چریش در کمتر از ۳۰ ثانیه می‌تواند اسپرم حیوان و انسان را کاملاً از بین ببرد و لذا به عنوان یک روش پیشگیری از بارداری از آن می‌توان استفاده کرد. تحقیقات آنها نشان داد که عصاره چریش در صورتی که بین روزهای ۷-۲ بعد از بارداری ناخواسته از طریق واژینال استفاده گردد، با کاهش غلظت استروژن، سبب جلوگیری از جایگزینی تخمک لقاح یافته شده^۲ و

موجب سقط جنین می‌گردد (۲۶، ۲۷).

از سوی دیگر، عدم کاهش معنی‌دار در میزان تستوسترون سرم، ذخیره اسپرمی اپیدیدیم (ESR) و تولید روزانه اسپرم (DSP) در اکثر گروه‌ها، مؤید این نظر می‌باشد که این دو عصاره در سطح بیضه و بر سلول‌های لایدیگ تأثیری نداشته و همچنین اثر نامطلوبی بر کاهش GnRH، صفات ثانویه جنسی و میل جنسی نداشته‌اند (منطبق با مشاهدات می‌باشد) که به عنوان یک مزیت می‌توان از آن نام برد.

در مطالعاتی که دانشمندان هندی در زمینه خاصیت ناباروری عصاره چریش انجام داده‌اند ۸۰٪ ناباروری بعد از ۹ هفته و ۱۰۰٪ ناباروری بعد از ۱۱ هفته از مصرف خوراکی عصاره آبی برگ درخت چریش در موش صحرایی نر مشاهده شده است، بدون آنکه عصاره فوق تأثیری منفی بر فرآیند تولید اسپرم و میل جنسی داشته باشد (۲۸).

نتایج حاصل از بررسی میزان باروری، بیانگر کاهش معنی‌دار در میزان باروری در عصاره چریش جنوب به مقدار 50 mg/kg با $p < 0.05$ و عصاره‌های زیتون تلخ شمال با $p < 0.01$ بود. بررسی تمامی فاکتورها در جدول فوق نشان داد که عصاره با غلظت 50 mg/kg ، تأثیر بیشتری در ایجاد ناباروری دارد.

مطالعات Upadhyay و همکاران در سال ۱۹۹۳ نشان داد که تزریق $50 \mu\text{l}$ از عصاره چریش به صورت دوز واحد^۳ در مجرای واژودفران موش صحرایی نر موجب عقیم گشتن کامل موشها به مدت ۸ ماه گردد بدون آنکه التهاب و یا انسدادی در اپیدیدیم و واژودفران دیده شود. در آن پژوهش فرآیند اسپرماتوژنز بدون تأثیر بر میزان تستوسترون کاملاً مهار شد و هیچ آنتی‌بادی ضداسپرم در سرم مشاهده نشد. در ضمن مهار اسپرماتوژنز فقط در قسمتی دیده شد که عصاره چریش در واژودفران همان ناحیه تزریق شده بود (۲۹).

1- Viability
2- Implantation

3- Single dose

نتیجه‌گیری

کاهش چشمگیر در تحرک و قابلیت زنده ماندن اسپرم و باروری موش‌های نر پس از مصرف هر دو گونه گیاه و کاهش تولید روزانه اسپرم، نشانگر مناسب بودن این دو گیاه، خصوصاً زیتون تلخ شمال به عنوان ماده‌ای پیشگیری کننده از بارداری می‌باشد که خود مؤید اطلاعات موجود در طب سنتی آسیا و خصوصاً هندوستان در زمینه مصرف این گیاه به عنوان ضدبارداری است.

با توجه به آزمون‌های انجام شده بر روی حیوانات متعدد مبنی بر اثر مناسب این گیاه به عنوان داروی پیشگیری از بارداری، پاسخ آزمون‌های LD50 و در نظر گرفتن مطالعات انجام شده در این تحقیق و سایر موارد ذکر شده، به نظر می‌رسد که عصاره میوه چریش و به ویژه زیتون تلخ، دارای اثرات بارز و بسیار ویژه‌ای در ایجاد ناباروری در جنس نر می‌باشد که ارزش بررسی‌های جامع‌تر جهت آزمایش بر روی انسان به عنوان داروی ضد باروری جنس نکور را نیز دارد.

تشکر و قدردانی

این مقاله بخشی از نتایج طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران می‌باشد. بدینوسیله نویسندگان، مراتب تشکر و قدردانی خود را از مسئولان محترم آن دانشگاه اعلام می‌دارند. همچنین از جناب آقای دکتر محمد هادی سلیمانی و عزیزان مسئول در کشت و صنعت گیاه اسانس به پاس مساعدت در تهیه نمونه گیاهان مورد آزمایش تشکر و قدردانی می‌نمایند.

طبق مطالعات گروه فوق، تزریق عصاره چریش به میزان $100 \mu l$ به صورت دوز واحد در داخل رحم رت‌های ماده، باعث ایجاد عقیمی ۱۸۰-۱۰۷ روزه بدون ایجاد اثرات تراژونیک و عارضه‌ای سوء روی رحم و فعالیت تخمدان گشت (۸).

البته در بعضی مقالات مکانیسم اثر عصاره چریش در ایجاد ناباروری را کاهش میزان پروژسترون و در بعضی دیگر اثر بر فاکتورهای سیستم ایمنی و فعال شدن لنفوسیت‌های T دانسته‌اند؛ ولی مکانیسم دقیق آن هنوز مشخص نشده است (۳،۲۴).

در ایران نیز مطالعه جامعی روی عصاره اتانولی میوه چریش منطقه دشت مغان انجام شده است که بیانگر اثرات مناسب این عصاره بر کاهش فعالیت ATPase، کاهش حرکت اسپرم در مجاری اپیدیدیم و ایجاد تغییرات مورفولوژیکی در ساختمان اسپرم می‌باشد (۷). با توجه به مطالعات فیتوشیمی و بررسی شیمیایی ترکیبات موجود در زیتون تلخ و چریش، ترکیبات مشترک زیادی دیده می‌شود؛ ولی مقادیر این مواد متفاوت می‌باشد؛ به شکلی که اسید کاپروئیک، اسید پالمیتیک، اسید اولئیک، اسید لینولئیک، اسید لینولنیک، اسیدهای چرب اصلی هر دو گیاه می‌باشند؛ ولی اسید فوماریک به طور اختصاصی در زیتون تلخ و اسید واکسنیک و اسید بنزوئیک به طور اختصاصی در چریش یافت شدند (۳۰). به نظر می‌رسد که اختلاف در مقادیر و نوع اسیدهای چرب و سایر ترکیبات موجود در گیاه که به علت شرایط مختلف جغرافیایی، آب و هوایی، ژنتیکی و گونه‌ای می‌باشد، اصلی‌ترین عامل در بروز تفاوت اثر بین عصاره زیتون تلخ شمال و چریش جنوب باشد.

References

- 1- Moore PJ, Adler NE, Kegeles SM. Adolescents and the contraceptive pill: the impact of beliefs on intentions

- and use. *Obstet Gynecol.* 1996;88(suppl):48S-56S.
- ۲- قهرمان احمد. کروموفیت‌های ایران. انتشارات مرکز نشر دانشگاهی تهران (۱۳۷۳). صفحات: ۴۴-۳۲۸.
- 3- Rair SS, Bardham J, Thomas P, Kian AK, Parshad R. Mechanism of antifertility action of Neem oil. *Indian J Med Res.* 1988;88:339-42.
- ۴- مظفریان ولی الله. فرهنگ نامهای گیاهان دارویی. فرهنگ معاصر (۱۳۷۵). صفحه: ۳۴۳.
- ۵- قهرمان احمد. فلور رنگی ایران. انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع (۱۳۶۵). جلد هشتم، صفحات: ۶-۹۵۵.
- ۶- ثابتی حمیدرضا. جنگلها و درختچه‌های ایران. چاپ دوم، انتشارات دانشگاه یزد (۱۳۷۳). صفحه: ۸۱۰.
- 7- Dehghan MH, Martin T, Dehghanan R. Antifertility effect of Iranian neem seed alcoholic extract on epididymal sperm of mice. *Iranian J Reprod Med.* 2005;3(2):83-9.
- 8- Upadhyay SN, Kayshic C, Talwar GP. Antifertility effect of Neem (*Azadirachta indica*) oil by single intra-uterine administration: a novel method for contraception. *Proc Biol Sci.* 1990;242(1305):175-9.
- 9- Sairam M, Ilavazhagan G, Sharma SK, Dhanraj SA, Suresh B, Parida MM, Jana AM, Dewendra K, Selvamurthy W. Anti- microbial activity of a new vaginal contraceptive NIM-76 from neem oil (*Azadirachta indica*). *J Ethnopharmacol.* 2000;71(3):377-82.
- 10- Garg S, Doncel G, Charba S, Upadhyay SN, Talwar GP. Synergistic spermicidal activity of neem seed extract, reetha saponins and quinine hydrochloride. *Contraception.* 1994;50(2):185-90.
- 11- Bardhan J, Riar SS, Sawhney RC, Kain AK, Thomas P, Ilavazhagan G. Neem oil a fertility controlling agent in rhesus monkey. *Indian J Physiol Pharmacol.* 1991; 35(4):278-80.
- 12- Riar SS, Devakumar C, Ilavazhagan G, Bardhan J, Kain AK, Thomas P, Singh R, Singh B. Volatile fraction of neem oil as a spermicide. *Contraception.* 1990; 42(2):479-87.
- 13- Riar SS, Devakumar C, Sawhney RC, Ilavazhagan G, Bardhan J, Kain AK, Thomas P, Parshad R. Antifertility activity of volatile fraction of neem oil. *Contraception.* 1991;43(3):319-26.
- 14- Kasutri M, Ahmad RN, Pathan KM, Shaikh PD, Manivannan B. Effect of *Azadirachta indica* leaves on the seminal vesicles and ventral prostate in Albino Rats. *Indian J Physiol pharmacol.* 1997;41(3):234-40.
- 15- Talwar GP, Shah S, Mukherjee S, Chabra R. Induced termination of pregnancy by purified extracts of *Azadirachta indica* (Neem): Mechanisms involved. *Am J Reprod Immunol.* 1997;37:485-91.
- 16- Upadhyay SN, Dhawan S, Garg S, Talwar GP. Immunomodulatory effects of neem (*Azadirachta indica*) oil. *Int J Immunopharmacol.* 1992;14:1187-93.
- 17- Roop JK, Dhaliwal PK, Guraya SS. Extracts of *Azadirachta indica* and *Melia azedarach* seeds inhibit folliculogenesis in albino rats. *Brazilian J Med Biol Res.* 2005;38:943-7.
- 18- Dhaliwal PK, Roop JK, Guraya SS. *Ecological Agriculture and Sustainable Development.* 1st Edition, Published by Indian Ecological Society and Centre for Research in Rural and Industrial Development, Chandigarh, India. 1998;pp:734-5.
- 19- WHO. A method for examination of the effect of plant extracts administered orally on the fertility of male rats. *APF/IP, 99/4E, MB-50 1-12 1983.*
- ۲۰- سیمی سیروس. ارزیابی اثرات ضد باروری ترکیبات دی هیدروپیریدینی در موش صحرائی نر. شماره پایان نامه ۴۴۳۰. دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران (۸۳ - ۱۳۸۲). صفحات: ۸۸-۱۲۶.
- 21- Majumder GC. Occurrence of a cyclic AMP- dependent protein kinas of the uter surface of rat epididymal spermatozoa. *Biochem J.* 1980;54:737-47.
- 22- Raji Y, Udoh US, Mewoyeka OO, Ononye FC, Bolari- nwa AF. Implication of Reproductive endocrine mal- function in male antifertility efficacy of *Azadirachta indica* extract in Rats. *Afr J Med Med Sci.* 2003;32(2):159-65.
- 23- Carr DW, Usselman MC, Acott TS. Effects of pH, lac- tate and viscoelastic drug on sperm motility: a species comparison. *Biol Reprod.* 1985;33(3):588-95.
- 24- Tash JS, Kakar SS, Means AR. Flagellar motility re- quires the cAMP-dependent phosphorylation of a heat- stable NP-40- Soluble 56 kd protein, axokinin. *Cell.* 1984;38(2):551-9.
- 25- Mukherjee S, Garg S, Talwar GP. Early post implan- tation contraceptive effects of a purified fraction of Neem (*Azadirachta indica*) seeds, given orally in rats; possible mechanisms involved. *J Ethnopharmacol.* 1999;67(3):287-96.
- 26- Sinha KC, Riar SS, Tiwary RS. Neem oil an vaginal contraceptive. *Indian J Med Res.* 1984;79(1): 131-6.
- 27- Keshri G, Bajpai M, Lakshmi V, Setty BS, Gupta G. Role of energy metabolism in the pregnancy intercept- ive action of *Ferula assafoetida* and *Meliaazedarach* extracts in rat. *Contraception.* 2004;70(5):429-32.
- 28- Deshpande VY, Mendulkar KN, Sadre NL. Male anti- fertility activity of *Azadirachta indica* in mice. *J Post- grad Med.* 1980;26(3):167-70.

- 29- Upadhyay SN, Dhawan S, Talwar GP. Antifertility effect of Neem (*Azadirachta indica*) oil in male rats by single intra-vas administration: an alternate approach to vasectomy. *J Androl.* 1993;14(4):275-81.

۳۰- کاظمی مطهره. مقایسه فیتوشیمی و اثر ضد لارو عصاره میوه چریش جنوب و زیتون تلخ شمال ایران. شماره پایان نامه ۴۴۱۱. دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران (۸۲-۱۳۸۱). صفحات: ۱-۲۲.